

Pilgrimsmål

Av Kjell Ivar Maudal

Peregrinus.

”En gang imellom reiser man seg opp og går, for et aller annet sted i øst står en kirke”, sier den russiske dikter Rilke i sitt dikt om Russland.

Å stå opp og for en tid forlate sitt hjem, legge sin hverdag bak seg og gå til et hellig sted, det er valfart. Et slikt foretak må egentlig kalles en pilegrimsgang.

Pilegrim kommer av det latinske ord peregrinus som egentlig betyr fremmed.

”Kirken vandrer som en pilegrim mellom verdens forfølgelse og Guds fortrøstning”.

Livet er en vei. Biologisk er livet som en syklus. Men i troens lys er livet en vei inn i uendeligheten til det hjem som ikke ligger bak oss, men foran oss.

Formålet med en pilegrimsvandring er den personlige fordypelse i en religiøs begivenhet, som er knyttet til det sted man reiser til. Enhver kristen kan sies å være en pilegrim i sitt liv, på vei mot Gud.

I kirkens over 2000 årlige historie har de kristne søkt til de hellige steder.

I middelalderens Norge er pilegrimenes vandring til Nidaros kjent for oss fra historien. Tusener av mennesker fra mange land seilte rundt kysten, eller vandret til fots gjennom Gudbrandsdalen og Østerdalen, gjennom Trysil, over Dovre og Hardangervidda. Målet var Hellige Olavs skrin i Kristkirken i Nidaros. En valfart til Hellige Olavs skrin i Nidaros var for middelalder menneskene en vandring til et sted hvor Gud hadde gitt seg til kjenne på en spesiell måte. Der kunne de gjøre bot, der

kunne de be om hjelp til å bli friske, og undere skjedde er det fortalt.

I denne perioden vokste Nidaros frem som en av grunnpilarene i middelalderens religiøse Europa, ved siden av Jerusalem, Roma og Santiago de Compostela i Nord-Spania.

Men også i dag vandrer pilegrimer til de hellige steder rundt om i verden. Også i dag skjer det at Gud gir seg til kjenne for menneskene. Også i dag skjer undre på disse pilegrimssteder.

Også Jesu mor Maria har flere steder gitt seg til kjenne med et budskap fra Gud. Et slikt sted er Lourdes i Frankrike der Maria viste seg for en fattig pike hvis navn var Bernadette. Lourdes er i dag et av de største valfartssteder i Europa, der undre skjer den dag i dag. Disse hendelser er uatskillelig knyttet til en liten pike med navnet Bernadette

Fatima i Portugal.

En annen Maria-åpenbaring skjedde i Fatima i Portugal i den 13. mai 1917.

Fatima ville ha forblitt et ukjent sted i skyggen av verdenshistorien, hvis ikke noe merkelig hadde hendt som satte Fatima i sentrum for hele den katolske kristne verdens interesse.

De tre barna fra Fátima.
F.v. Lucia, Francisco og Jacinta

Tre fattige barn, Lucia dos Santos på ti år, og hennes søskenbarn Francisco og Jacinta på ni og sju år, opplevde at Jesus, Maria, Josef og en engel viste seg for dem flere ganger mens de var ute og gjettet sauene. Under

disse åpenbaringene fikk de det som kalles Fatimas hemmeligheter. Tre nøkkelprofetier ble avslørt:

Den første handlet om en visjon om helvete

der mange skjeler ble fordømt på grunn av "kjødets synder" og fordi de ikke hadde noen til å be eller foreta offerhandlinger for seg. Det var også betegnende at visjonen omfattet at de skulle be om fred. Europa var da inne i den første verdenskrig. Visjonen omfattet også spådommen om den andre verdenskrig. Det andre budskapet var mer entydig og rommet et mer kontroversielt potensial. Det ble formidlet akkurat da bolsjevikene var i ferd med å ta makten i Russland. "Hvis dere gir akt på det jeg ber om" fremholdt Maria, "vil Russland bli omvendt, og det vil bli fred. Hvis ikke vil Russland (kommunismen) spre sine feil over hele verden og forårsake kriger og forfølgelse mot kirken". Budskapet gikk i oppfyllelse, kommunistene falt og Gorbasjev kom til makten.

Den tredje hemmeligheten gikk ut på at en hvitkledd geistlig ville bli skutt.

Disse budskapene ble senere nedtegnet etter at Lucia hadde gått i kloster. Budskapet om den geistlige som skulle bli skutt var så spesielt og skremmende at det ble holdt hemmelig. Først i år 2000 ble budskapet offentliggjort. Profetien knyttets til mordforsøket på pave Johannes Paul 2. i 1981.

Maria fortalte også at Francisco og Jacinta snart skulle dø, og dette skjedde kun få år etter at åpenbaringene skjedde. Lucia gikk senere i kloster. Sr. Lucia døde den 13. februar 2005, nesten 98 år gammel.

Hennes død den 13. denne måneden er for alle mer enn en tilfeldighet. Det var den 13. mai 1917 Lucia først så Jomfru Maria i Fatima. Hun var fast overbevist om at hun ville dø den 13. dagen i en måned eller på den første lørdag i måneden, slik hun skrev i

sine memoarer i 1973. Forklaringen på lørdagen ligger i at Jomfru Maria i sin tredje Fatima-åpenbaring 13. juli 1917, fortalte at hun var kommet for å be om soningskommunion på de første lørdager i måneden. Senere, 10. desember 1925, da sr. Lucia allerede befant seg hos Doroteasøstrene i Pontevedra i Spania, viste Jomfru Maria seg på nytt, med Jesusbarnet ved siden av seg på en lysende sky.

